

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1159

17.11.2017

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Колеснікова Д. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 листопада 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1159

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 69/180
від 16.11.2014р.

**ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ
ГРОЙСМАНУ В.Б.**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*(у порядку ст. 15 Закону України
«Про статус народного депутата України»)*

**Щодо національної
промислової політики**

Шановний Володимире Борисовичу!

Сучасні проблеми національної економіки України безпосередньо пов'язані із всебічним розвитком індустріального потенціалу України.

Як загальновідомо, промисловий потенціал України був створений багатьма поколіннями українців починаючи з 1920-х років і три роки тому назад національна промисловість ще була однією з основних бюджетно наповнюючих сегментів.

Варто сказати, що за останні 4 роки, починаючи з початку 2014 року національна промисловість України через недалекоглядну політику Уряду, втратила свій потенціал і втратила свої позиції на українському і міжнародному ринку.

Таку сумну тенденцію необхідно докорінно переглядати і змінювати.

Створений Урядом України в минулому 2016 році Національний комітет з промислового розвитку, за рік своєї роботи показав свою повну недієздатність і носить характер більш консультативного органу, ніж ефективного органу, який повинен сприяти всебічному становленню та розвитку національного промислового комплексу.

Важливість розвитку промисловості розуміють і усвідомлюють й наші міжнародні партнери.

Україна стрімко і динамічно перетворилася з розвиненої індустріально-аграрної країни у відсталу і залежну державу третього світу, але з наявністю деяких технологічних досягнень.

Найбільш важливою проблемою сучасної України слід вважати деградацію продуктивних сил, в першу чергу індустріальних.

Національна промисловість однією з перших відчула на собі «результати урядових реформ», перш за все найбільш технологічні і складні її галузі, такі як машинобудування, хімічна і гірничо-металургійна, а також легка промисловість, яка працює тільки на давальницькій сировині.

Можливо з упевненістю констатувати, що за останні чотири роки технологічні зрушення в економіці України набули відверто регресивний характер, що виражається в хронічній деградації як промислових підприємств, енергетики та транспорту, так і системи підготовки кваліфікованих кадрів для них.

Владою країни неодноразово декларувалися різні стратегії, програми та проекти, спрямовані на диверсифікацію і модернізацію промисловості.

Однак їх сміливо можна діагностувати як марнослів'я і популізм. Нажаль, в Україні склалася сировинна модель економіки, основою якої є видобувна промисловість, яка відбирає інвестиції у всіх інших галузях.

Як на мою думку, то з метою забезпечення виконання державного бюджету та збільшення надходжень до місцевих бюджетів, що в свою чергу надасть можливість соціально-економічного розвитку України, у найближчій перспективі необхідно вирішити важливі завдання по відродженню національного промислового комплексу, що вимагають свого невідкладного вирішення. В-першу чергу необхідно сформувати державну довгострокову промислову політику, яка не поступається успішним зарубіжним практикам, в основі яких лежать спільні зусилля вчених, практиків і спеціалістів, державних управлінців та бізнес-спільноти й сформувати довгострокове бачення розвитку промисловості, намітити стратегічні орієнтири.

Також необхідно пам'ятати, що ефективна промислова політика - це система заходів, спрямованих на прогресивні зміни, перш за все, в структурі промислового виробництва відповідно до обраних національними цілями і пріоритетами. У зв'язку з цим необхідно максимально докласти зусиль на таких напрямках модернізації промисловості, як диверсифікація виробництва, вдосконалення обробних і розвиток нових більш високих технологій.

Безумовно, необхідно провести технологічну модернізацію і відзначити, що при реалізації цього інструменту важливо дотримуватися принципу вкладання інвестицій в оновлення основних фондів, які повинні супроводжуватися створенням відповідного інноваційного потенціалу, що дозволить не тільки ефективно використовувати, а й удосконалювати обладнання.

Також, сучасні технології вимагають впровадження нових методів управління державними компаніями, нових бізнес-моделей. Тому не викликає сумнівів створення системи підготовки топ-менеджерів середньої ланки, висококваліфікованих і компетентних керівників.

Тільки розвиток промислового потенціалу України надасть можливість виходу з фінансово-економічної кризи та відродження сильної держави, що в свою чергу забезпечить робочі місця, зменшить рівень безробіття та надасть можливість підвищувати соціальні стандарти життя, тобто перейти від тупикової сировинної моделі розвитку на основі зовнішнього управління і накопичення державного боргу до моделі інвестиційно-привабливої держави з галузевою політикою розвитку та науково-виробничими кластерами.

У зв'язку з вищевикладеним та на підставі вимог ст.15 Закону України "Про статус народного депутата України", прошу надати мені обґрунтовану відповідь у встановлений законодавством термін на питання: які заходи планує Уряд по відновленню національного промислового потенціалу і збереженню наукоємних промислових галузей та коли представить громадськості зважену та довгострокову національну промислову стратегію, яка буде включати всебічний галузевий розвиток промисловості.

З повагою

Народний депутат України

Д.В.Колесніков
(посвідчення №180)